

Som en hymne

1 Stil - le! So - len gik ned. Se, i det kla - re vest o - ver træ - er - nes rand

2 Ha - vet lig - ger som sølv, hvi - len - de dybt i ro; stil - le fi - skerens båd

1 Stil - le! So - len gik ned. Se, i det kla - re vest o - ver træ - er - nes rand

Synges i b-mol

1 glim - ter en stjer - ne frem. Ro - ligt smiler dens guldglans bag det flygtende af - ten - skær.

2 krydser det blan - ke - spejl. U - den skyggende krus - ning ån - der sag - te dets kæm - pe - bryst.

1 glim - ter en stjer - ne frem. Ro - ligt smi - ler dens guld - glans bag det flygten - de af - ten - skær.

tranquillo

Arthur Arnholtz in memoriam

3 Mod den yderste rand tætnes det dybe blå;
 langsomt kommer det nær, slukkende spejlets glans.
 Dets uhørlige susen
 breder skumrende vinger ud.

4 Høje, ventede Nat! Favrende kommer du.
 Mild du stiger i land, vandrer med dugget fod
 over kølende enge;
 kappen strejfer det modne korn.

5 Alt du fylder med fred. Farverne slettes ud.
 Hunden endte sit bjæf, verden sin tomme larm.
 Over jorderig strømmer
 kun din tavse lyksalighed.

6 Da går stjernerne frem, tæt om din skulder bred't.
 Bag den dæmpede glans skuer et åsyn ned.
 HERREN taler til sjælen;
 smilet spejles i havets dyb.